

Prettig bezoek .

De wereld lijkt wel dood. Als ik dit schrijf is het akelig stil. Het tikken van de regen tegen de venster van mijn huiskamer is het enigste geluid wat ik hoor. Zelf ben ik ook niet in staat om veel lawaai te maken omdat ik weer geparkeerd sta. Onlangs was het weer noodzakelijk dat ik de huisarts moest laten komen. Mijn longen zaten weer dicht en de hoestbuien die deden de rest. Ik was nagenoeg totaal los en klaar voor het hospitaal. Maar dat is gelukkig niet nodig geweest maar nu gaan wel de pillen alweer 'n paar dagen als snoepjes er in. Omdat ik nu niet buiten kom heb ik door die situatie weinig sociaal contact met anderen. En op deze regenachtige dag al zeker niet en dat bezorgde me een eenzaam gevoel. En dat vind ik moeilijk. Ik voelde me met niemand verbonden en dat maakte me enigszins neerslachtig, Ik was alleen! Terwijl ik middags in mijn luie stoel lag te suffen was het de deurbel die me uit die positie haalde. Langzaam kwam ik uit mijn stoel overeind en slofte naar de deur om open te maken en was tegelijk benieuwd wie er aan de bel had getrokken. En dat kwam tot zijn recht. De bezoeker aan mijn deur die gaf me het gevoel terug dat ik leefde. Een verrassing die niet groter en beter kon zijn. Het was een duivenvriend en clubgenoot die me over bijna twee jaar terug iets beloofde. Op mijn 90ste verjaardag kreeg ik van hem een schriftelijke felicitatie met de toevoeging dat hij een cadeau voor me had in de vorm van een fles 'jonge klare'. Die kom ik je weldra bezorgen was toen zijn belofte. Maar die verdomde corona met zijn lock downs stak daar een stokje voor. De tijd verstrijkt en omdat het inmiddels al zo lang is geleden was ik zijn belofte reeds vergeten. Maar mijn bezoeker niet! ***“Een man een man, een woord een woord”*** zo begroette hij me vanmiddag terwijl hij me gelijktijdig een feestelijke geschenktas aanreikte met daarin de fles met het geestrijke vocht. Het onverwachts bezoek van mijn duivenvriend met zijn cadeau dat heeft me danig geroerd. Het zorgde ervoor dat ik het slechte weer en mijn ademnood vergat en er zelfs iets positiefs in zag. Zijn bezoek dat zorgde ervoor dat ik er door een roze bril naar ging kijken. Gezellig hebben we samen enige uurtjes, met als onderwerp de duiven, doorgebracht. Kortom, zijn visite maakte mijn dag weer goed en het beroerde ook nog mijn binnenste.

Ik moet blij zijn dat ik nog duiven heb!

